

Тогава сички-тъ които не сѫ придобили прошениe чрезъ отиваниe при Іисуса, ще останатъ отъ лъвъ-тъ странъ на съдникъ-тъ, който ще имъ рече страшно-то осужденiе, “Идете отъ мене проклѣти въ вѣчный огнь, приготвенъ за дяволъ-тъ и за неговы-тъ ангели. „ Мат. 25; 41. Мажки-тъ на онова място, кой може да ги изрѣче? Нѣма вече пріятна-та дневна свѣтлина, нѣма вече веселая-тъ гласъ на пріятели-тъ, нѣма вече утѣшенiя-та домашни, и нѣма вече грѣховны-тъ сладости на този свѣтъ. Богатая-тъ не може да земе нищо отъ имотъ-тъ си, нито веселая-тъ отъ забавки-тъ си. Съвѣсть-та имъ ще ги мажчи, и память-та имъ ще напомня прѣминалы-тъ грѣхове и благовремiя за отбѣгванiе, които не могатъ да ся повърнатъ. Дано ся повърнеше само едно отъ тѣхъ! Дано имаше само единъ чясь за помолванiе Богу за милост! Но тогава ще е вече късно! Тамъ ще сѫ вѣчна-та тьмнота, вѣчна-та мѣка, и вѣчна-та смърть. Іисусъ описува това място съ слѣдующы-тъ думы, “Огненно-то и сѣрното езеро—вънкашина-та тьмнина, дѣто ще бѫде плач и скърданiе на зѣбы-тъ—дѣто червий-тъ не умира и огнь-тъ не угаснува—дѣто лошiя-тъ богатъ человѣкъ, като бѣше въ мажки-тъ, извика, “Прати Лазаря да намокри края-тъ на пръстъ-тъ си въ водѣ, и да ми прохлади языкъ-тъ, защото ся мажъ въ тоя пламъкъ. „ Лук. 16; 24. Тамъ “Който е нечистъ, нека ся осквирнява още. „ Отк. 22; 11.